

Kaj je bila tvoja najtežja preizkušnja in kako si jo premagal?

Težke preizkušnje pridejo na različnih področjih. V medicini je to specialistični izpit ali povedati bolniku zelo slabo novico, na športnem področju je to tekma za medaljo na olimpijskih igrah. Premagovanju preizkušenj je skupno to, da pokažemo dovolj poguma, poštenosti, odločnosti in trdega dela. Ob takem pristopu in zavedanju, da smo dali vse od sebe, smo zadovoljni z rezultatom, ne glede na to, kakšen je.

Kaj je zate zmagaja – medalja ali kaj drugega?

Medalja je samo znamenje uspeha. Največja zmagaja je, ko daš na enem področju vse od sebe in vidiš, da je bil trud poplačan, pa četudi to včasih ni dovolj za medaljo.

Kako ti je uspelo ostati tako dobrovoljen in pozitiven ob vseh težkih preizkušnjah?

Tega niti sam ne vem, verjetno predvsem zaradi mojega značaja. Moja odločitev je, ali bom na neko stvar gledal slabo ali pa pozitivno in kot na novo priložnost. Zelo pomembno je tudi, da se nenehno zavedamo vsega, kar imamo, in smo za to hvaležni in ne obžalujemo tistega, česar nimamo. Na ta način ugotovimo, da smo pravzaprav zelo bogati.

Kaj je tvoje sporočilo nekemu, ki se znajde pred težko izbiro – iti po lažji, ne najbolj pravi poti ali ravnati pošteno in pravično, tudi če to ni najlažje?

Življenje nas pripelje v različne situacije in pomembno je, da se znamo takrat razsodno in odgovorno odločiti. Včasih se je za »negoljufanje« težje odločiti, vendar si zaradi tega zadovoljnejši in srečnejši človek. Zagotovo se bolj izplača delati pošteno in pravično, čeprav je to težje in bolj dolgotrajno. Bližnjice sicer lahko pripeljejo do hitrejšega in lažjega uspeha, vendar to ni zagotovilo za srečo in mirno življenje. Če uspeh dosežemo z goljufijo ali na nedovoljen način, nam ne bo pomenil nič in nas bo pustil prazne.

Dejan je odgovoril tudi na nekaj vprašanj pilovcev, ki smo jih ujeli v okviru otroškega parlamenta Zveze prijateljev mladine Slovenije.

Nola:

Zakaj si se odločil ravno za lokostrelstvo? Kaj ti je tako všeč?

Je zelo dober šport, ki združuje dobro telesno in umsko pripravljenost. Človeka gradi kot celoto in na ta način najlažje ohranjam zdravega duha v zdravem telesu. Je zelo varen šport, tako rekoč ni poškodb, in zanimiv, saj je včasih zares težko zadeti sredino tarče. Ko ti uspe, pa je treba to še velikokrat ponoviti — tekmovanje je sestavljeno iz 72 puščic v kvalifikacijah, čemur sledijo še dvoboji. Dodaten miselni izziv je, da moraš dobro ustreliti v točno določenem trenutku in premagati nasprotnika.

Livia Zara:

Kaj te je v času covid-19 spodbudilo k temu, da si se odločil, da boš doma postavili tarčo in vzel v roke lok ter začel z lokostrelstvom, kasneje pa tudi nadaljeval po bolj profesionalni poti?

V tistem obdobju se mi je zdelo zelo pomembno gibanje na svežem zraku,

in ker smo bili glede tega omejeni, se mi je zdela postavitev tarče doma dobra ideja. Opremo sem že imel, saj je takrat lokostrelstvo trenirala tudi moja hčerka. Ker je bila država v »lockdownu«, sem imel časa za trening na pretek, ko pa so se ukrepi glede covid-19 sprostili, sem se udeležil nekaj tekmovanj in ugotovil, da sem pravzaprav postal precej boljši, zato so se nam porajale želje za nastop na paralimpijskih igrah v Tokiu.

Frida:

Kaj je bil ključni trenutek, ko si spoznal, da tvoja gibalna oviranost ne bo predstavljala prepreke, ampak bo postala prednost oz. priložnost, da postaneš profesionalni parolimpijec?

Šport imam rad že od mladih let in že takrat sem si želel, da bi postal vrhunski športnik. Z zdravimi vrstniki smo se lotili različnih športov in nikoli se nisem počutil prikrajšanega. Ko sem dobil priložnost, da se pomerim v konkurenci invalidov, sem pravzaprav spoznal, da sem že kar dober športnik. Ponudila se mi je priložnost za treninge plavanja in sem jo zagrabil z obema rokama. Mogoče je ključni trenutek začetek sodelovanja z vrhunskimi trenerji. Z njihovo pomočjo in pomočjo paralimpijskega komiteja so se mi uresničile otroške sanje — nastop na paralimpijskih igrah v Pekingu leta 2008 v plavanju. Športni in tekmovalni duh me še danes motivira, da rad treniram in se udeležujem tekmovanj. Da imam rad vse oblike športa, kaže tudi to, da sem se preizkusil v smučanju, smučarskem teku, tenisu, namiznem tenisu, odbojki sede in veslanju. Resno pa sem treniral še kajak na mirnih vodah in lokostrelstvo, v katerem čutim, da še nisem rekel zadnje besede.